

Přivítání:

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi. Amen.
Dnes společně slavíme neděli, která se nazývá Květná neděle.

Introit: Žalm 105:1-4

Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno, uvádějte národům ve známost jeho skutky, ² zpívejte mu, pějте žalmy, přemýšlejte o všech jeho dívech, ³ honoste se jeho svatým jménem, ať se zaraduje srdce těch, kteří hledají Hospodina! ⁴ Dotazujte se na vůli Hospodinovu a jeho moc, jeho tvář hledejte ustavičně.

Píseň (1): Ž 138

Modlitba:

Hospodine, náš nebeský Otče,

ty stále přicházíš k nám, lidem. Už v Edenu jsi přišel za Adamem, který tě neposlechl a skrýval se před tebou ze strachu. Zjevil ses Abrahamovi, byl jsi nablízku i jeho potomkům – Izákovi, Jákobovi, Josefovi. Přišel sis pro svůj lid, když otročil v Egyptě a vyvedls jej z područí faraona. Mluvil jsi skrze proroky k těm, kteří tě měli poslouchat, a přitom tě neposlouchali.

A nakonec jsi přišel, Pane Ježíši Kriste, do našeho světa, abychom my hříšní a neposlušní získali tvou milost a nový život. Stále znovu přicházíš ve svém svatém Duchu mezi nás, mluvíš k nám, potěšuješ nás, posiluješ nás svým slovem, hojíš rány, léčíš stará zranění, rozháníš temnotu.

Pane, přijď i dnes mezi nás a buď s námi. Přicházej do všech domovů, ve kterých tě lidé vzývají. Přicházej i do těch domovů, kde tě ještě neznají. Amen.

1. čtení: Lukáš 19:28-40

Píseň (2): 272

2. čtení: Lukáš 24:1-12

Aktivita pro děti:

Milé děti,

protože jsme dnes měli v našem sboru prožít Konfirmační slavnost, dám vám malý úkol: Zeptejte se svých rodičů, starších sourozenců, strýců a tet, dědečků a babiček, jak oni prožili svou konfirmaci.

A protože konfirmace je vlastně potvrzení křtu a veřejné přiznání k Pánu Ježíši, můžete se jich také zeptat, co pro ně znamená jejich křest. Nebo ještě lépe: Co pro ně znamená víra v Pána Ježíše.

Připomeňte si společně verš z listu Efezským:

- ⁴ *Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni; ⁵ jeden je Pán, jedna víra, jeden křest, ⁶ jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech.* (Ef 4:4-6)

Určitě vám bude k užítku, milé děti, když se alespoň prostřední část (v. 5) naučíte nazpaměť!

A pokud vám už chybí nedělní škola, upozornujeme vás, že sestra **Světlana Greplová** už natočila několik videí – nedělních škol. Tato videa naleznete pod tímto odkazem: <https://fscceuh.wordpress.com/>

Kázání:

I. KRISTUS JE S NÁMI – I DNES!

Milí bratři, milé sestry,

dnes je Květná neděle, která má pro nás, členy javornického evangelického sboru, veliký význam. Dnes se totiž měla konat konfirmační slavnost. Letošní konfirmandé zkoušku úspěšně složili, byť jen po telefonu,

v přítomnosti svých nejbližších. Jsou tedy připraveni přiznat se před shromážděním k Pánu Ježíši Kristu a vyprosít si u něj dary Ducha svatého. A tak je nám líto, že se konfirmační slavnost dnes nemůže uskutečnit, že jsme ji museli odložit na neurčito.

My se budeme zabývat poslední kapitolou Lukášova evangelia celkem třikrát: Tedy dnes, a potom – dá-li Pán – na Velký pátek i na Velikonoční neděli. Budeme společně přemýšlet nad těmi krásnými texty, které jedinečným způsobem pojednávají o tom, že Pán Ježíš vstal z mrtvých.

1) Ten dnešní oddíl vypráví především o ženách, které hned zrána přišly k Ježíšovu hrobu. O těchto nejméně pěti ženách (viz v. 10) se dozvídáme už na konci předešlé kapitoly (L 23) dvě důležité věci.

Za prvé, že z dálky sledovaly Ježíše umírajícího na kříži.

- ⁴⁶ *A Ježíš zvolal mocným hlasem: "Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha." Po těch slovech skonal.* ⁴⁷ *Když setník viděl, co se stalo, velebil Boha a řekl: "Tento člověk byl vskutku spravedlivý."* ⁴⁸ *A ti, kdo se v celých zástupech sešli na tu podívanou, když viděli, co se stalo, odcházeli bijíce se do prsou.* ⁴⁹ *Všichni jeho přátelé stáli opodál, i ženy, které Ježíše doprovázely z Galileje a všechno to viděly.* (L 23:46-49)

Za druhé, že tyto ženy doprovázely Josefa z Arimatie, který sňal Ježíšovo mrtvé tělo z kříže a uložil je do nového hrobu. Následovaly tedy mrtvého Mistra až k místu jeho dočasného odpočívání.

- ⁵⁵ *Ženy, které šly s Ježíšem z Galileje, šly za ním; viděly hrob i to, jak bylo tělo pochováno.* ⁵⁶ *Potom se vrátily, aby připravily vonné masti a oleje. Ale v sobotu zachovaly podle přikázání sváteční klid.* (L 23:55-56)

Ženy se tedy rozhodly dokončit celý pohřeb, který se z důvodu časové tísně musel rozložit na dvě části. Josef z Arimatie vložil Ježíše do hrobu těsně před začátkem *šabatu*, dne odpočinku. Ženy přichystaly vonné masti k pomazání jeho těla – ještě v pátek před západem Slunce. Pak nastala sobota, kterou si nedovolily porušit. A tak hned v neděli ráno, v první možný okamžik spěchaly s těmi vonnými mastmi a oleji pomazat Ježíšovo mrtvé tělo. Lukáš zdůrazňuje:

- ¹ *Prvního dne po sobotě, za časného jitra, přišly k hrobu s vonnými mastmi, které připravily.*

Tedy hned, jak to jen šlo. Ne až v devět, či v deset hodin dopoledne, ale hned za kuropění. Za prvního ranního rozbřesku. Ženy už zřejmě nemohly dospát. Chtěly svému mrtvému Mistru prokázat poslední úctu co nejdříve. Jistě ho měly velmi rády.

Jenže to pohřební shromáždění se tenkrát nekonalo tak, jak ženy byly zvyklé. U hrobu na ně čekalo veliké překvapení:

- ² *Nalezly však kámen od hrobu odvalený.* ³ *Vešly dovnitř, ale tělo Pána Ježíše nenašly.*

2) Bratři a sestry, právě v těchto dnech se těm ženám velmi podobáme. Prožíváme totiž něco podobného. Ženy přicházejí na místo, kde Kristus není. Stejně tak my – ve svých myšlenkách. Copak my neteskníme po nedělním shromáždění v kostele? Jak rádi bychom se dnes vypravili do kostela! Jenže dnes, právě tuto neděli je náš kostel, který máme tak rádi, podobný tomu Ježíšovu prázdnému hrobu. Ježíš tam dnes není. Hledali bychom ho tam marně. Vždyť Pán Ježíš Kristus je tam, kde je církev shromážděná v jeho jménu. A církev Kristova se dnes v kostele neschází.

Věřím, že i z těchto zvláštních nedělí si můžeme odnést důležité ponaučení. Náš kostel je jen stavbou, která má sloužit k bohoslužbám. Nic víc není. Kristus je přítomen v kostele jen tehdy, když je v něm shromážděný jeho lid. Kristus je totiž přítomný vždycky tam, kde jsou lidé shromážděni v jeho jménu.

A proto dnes příliš nesmutněme nad tím, že je kostel zavřený. Naopak se potěšujme vírou, že Kristus je s námi. Ať už my jsme kdekoli, on je s námi. Dnes společně nasloucháme jeho slovu u nás doma, v kuchyni či v obývacím pokoji, protože nemáme na výběr. A on je uprostřed nás. Nebo – v horším případě – jste v těchto dnech osamocení v domovech důchodců či v nemocnicích. Ale on je s vámi. Vždyť to slíbil! Jeden z nejkrásnějších slibů Pána Ježíše přece zní:

- *A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.* (Mt 28:20)

A tak, bratři a sestry, ani dnes, ani ty další sváteční dny příliš nesmutněme. Nehledejme ve svých myšlenkách Krista tam, kde se v těchto dnech nenachází. Věřme tomu, že je dnes s námi – tedy tam, kde se aktuálně nacházíme. Chvalme Krista za to, že v Duchu svatém přebývá v nás, v tom živém Božím chrámu. (1K 3:16) Děkujme mu, že je s námi pevně spojen – tak jako je hlava spojena s tělem. (Ef 4:15-16) A přitom všem se samozřejmě stále těšme na okamžik, až se všichni společně setkáme při nedělních bohoslužbách v našem kostele. Těšme se na ten vzácný moment, až spolu s králem Davidem budeme volat:

- *Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjdem do Hospodinova domu! ² A naše nohy již stojí ve tvých branách, Jeruzaléme. (Ž 122:1-2)*

II. KRISTUS K NÁM MLUVÍ

Milí bratři a milé sestry, nakonec ale i v tom dnešním příběhu nacházíme dobré podněty pro naše bohoslužby a naše shromáždění – ať už ta domácí, či sborová.

1) Andělé se zjevují ženám proto, aby jim zvěstovali Boží slovo. To je jediný důvod, proč u prázdného hrobu jsou.

- ⁴ *A jak nad tím byly bezradné, stanuli u nich dva muži v zářícím rouchu. ⁵ Zachvátil je strach a sklonily se tváří k zemi. Ale oni jim řekli: "Proč hledáte živého mezi mrtvými? ⁶ Není zde, byl vzkříšen.*

Andělé kážou to, co jim Bůh uložil: Že Kristus byl vzkříšen. A ženy poslouchají tu andělskou zvěst. Najednou jsou vytrženy ze své zádumčivosti a ze svého zármutku – Božím slovem. Bůh posílá své posly, aby k nim promluvíli. Aby je ujistili, že ten, kterého přišly oplakávat, ve skutečnosti žije.

Jsem velmi rád, že i v této těžké době Bůh stále posílá své posly, aby hlásali Boží slovo. I v této situaci, na kterou nikdo z nás nebyl dopředu připravený. Církev po celém světě se nesmí shromažďovat. To ale neznamená, že se evangelium přestalo šířit! Vždyť – slovy apoštola Pavla:

- *Boží slovo není spoutáno. (2Tm 2:9)*

Evangelium o ukřižovaném a vzkříšeném Kristu se šíří dál – i v těchto nových podmínkách. Stále jsou zde ti, kteří tuto radostnou zprávu kážou a předávají druhým lidem. A stále jsou zde ti, kteří evangeliu naslouchají. A to, co slyší, rozhání jejich temnotu. Utěšuje jejich rozbouřené nitro. Přináší pokoj. Mění jejich život.

2) Andělé vyzývají ženy k tomu, aby si vzpomněly. Na co? Na slova Pána Ježíše!

- *Vzpomeňte si, jak vám řekl, když byl ještě v Galileji, ⁷ že Syn člověka musí být vydán do rukou hříšných lidí, být ukřižován a třetího dne vstát."*

Všimněte si, bratři a sestry: Andělé jen opakovali to, co těm ženám Pán Ježíš před nedávnem sám říkal. Například:

- *Syn člověka musí mnoho trpět, být zavržen od starších, velekněží i zákoníků, být zabit a třetího dne vzkříšen. (L 9:22)*

Nebo:

- *Slyšte a dobře si pamatujte tato slova: Syn člověka bude vydán do rukou lidí. (L 9:44)*

A nakonec:

- *Hle, jdeme do Jeruzaléma a na Synu člověka se naplní všechno, co je psáno u proroků. Neboť bude vydán pohanům a budou se mu posmívat a tupit ho a plivat na něj, zbičují ho a zabijí; a třetího dne vstane. (L 18:31-33)*

To je samozřejmě obrovská úleva pro všechny kazatele Božího slova. Vždyť my nemáme vymýšlet jiné evangelium. My musíme stále znovu připomínat lidem to, co už kdysi slyšeli. Tu radostnou zvěst o Kristu, na kterou jen pod tíhou života zapomínají.

Na druhou stranu se v tom skrývá i závazek pro kazatele: Kázat zvěst, která vychází z Božího slova. To nejkrásnější, nejsladší, nejduchovnější evangelium už přece v Písmu je přítomné. A kazatelé mají za úkol tu radostnou zprávu z Písma vynášet na světlo světa.

Věřte mi: Vím, o čem mluvím. I my, kteří evangelium kážeme, jsme hříšní lidé. A rádi se ve svých projevech předvádíme. Rádi sami sebe posloucháme. A někdy se nám biblická zvěst nezdá dost dobrá. Proto ji něčím okořeníme, přisladíme, dochutíme, aby nás pak lidé za kázání pěkně pochválili. My bychom si tedy měli vzít k srdci dnešní příklad andělů u prázdného hrobu, kteří především zopakovali Kristova slova. A také varování z Knihy Zjevení pro nás, kazatele, platí:

- ¹⁸ *Já dosvědčuji každému, kdo slyší slova proroctví této knihy: Kdo k nim něco přidá, tomu přidá Bůh ran popsaných v této knize. ¹⁹ A jestliže kdo ubere ze slov knihy tohoto proroctví, tomu Bůh odejme podíl na stromu života a místo ve svatém městě, jak se o nich píše v této knize. (Zj 22:18-19)¹*

¹ A také toto apoštolské povzbuzení bychom si měli často připomínat:

- ¹⁵ *Usiluj o to, aby ses před Bohem osvědčil jako dělník, který se nemá zač stydět, protože **správně zvěstuje slovo pravdy.** (2Tm 2:15)*

Pravda, ty ženy andělům nevysekly žádnou extra poklonu. Ale to je naprosto v pořádku. Vždyť andělé dobře vědí, že jsou jen Boží služebníci, kteří Hospodinovo slovo pouze předávají. Oni o žádnou takovou úctu nestojí... (Žd 1:14; Zj 22:8-9) Víme to i my, kteří předáváme druhým lidem to, co Bůh říká? Proto Pavel ujišťuje své bratry a sestry:

- *Ani já, bratří, když jsem přišel k vám, nepřišel jsem vám hlásat Boží tajemství nadnesenými slovy nebo moudrostí. ² Rozhodl jsem se totiž, že mezi vámi nebudu znát nic než Ježíše Krista, a to Krista ukřižovaného. (1K 2:1-2)*

3) A nakonec: Ty ženy nebyly jen pasivními posluchačkami Božího slova. Co se s nimi dělo dál? Lukáš pokračuje ve svém vyprávění takto:

- ⁸ *Tu se rozpomenuly na jeho slova, ⁹ vrátily se od hrobu a oznámily to všechno jedenácti učedníkům i všem ostatním.*

Všimněte si, bratři a sestry, ještě jednou: Byla to slova samotného Pána Ježíše, která s nimi pohnula. Ne slova andělů, nýbrž JEHO slova. Byly to výroky Kristovy, které se v jejich srdcích rozhořely natolik, že si je nemohly nechat jen pro sebe.

Slovo Kristovo je vyhnalo ze hřbitova. Slovo Kristovo z nich vyhnalo pohřební náladu a rozehnalo jejich smrtící zármutek. Slovo Kristovo jim přineslo život, radost, naději a přinutilo je nést evangelium dál. A tak se ty ženy odvrátily od hrobu. A šly k bratrům. Spěchaly za Ježíšovými učedníky, kteří byli také zničeni z toho, že jejich Mistr zemřel na kříži.

A díky Pánu Ježíši se toto děje stále znovu a znovu. Ten, kdo uslyší slovo Kristovo nejen svými ušima, ale i svým srdcem, ten si to slovo života nemůže nechat jenom pro sebe. A tak ten, kdo před chvílí jen poslouchal, nyní sám mluví.

Jenže... Ty ženy narazily na obtíž. Apoštolové jejich slova nebrali vážně. Měli za to, že jim ženy vyprávějí příběh, který je pravdivý asi stejně jako pohádka O červené Karkulce.

- ¹¹ *Těm však ta slova připadala jako blouznění a nevěřili jim.*

Bratři a sestry, tím se nenechme odradit. Ke zvěstování evangelia bytostně patří, že někteří lidé zvěst o Kristu přijmou, jiní tu stejnou zvěst nepřijmou. Ty ženy byly úplně první, které toto zklamání prožily. A po nich všichni apoštolové, kteří kázali Krista ukřižovaného a vzkříšeného. (viz např. 1K 1:18; 2K 2:16) Po nich pak všichni ostatní, kteří v jakékoli podobě nesli evangelium do světa.

Vždyť my všichni jsme nakonec jen služebníci. My sami nedokážeme vzbudit víru v druhých lidech. I kdybychom používali ten nejvytříbenější slovník, i kdybychom předtím přečetli celou Národní knihovnu, i kdybychom se pyšnili třemi doktoráty na špičkových univerzitách, jsme pořád jen lidé. Víru v našich bližních vzbudí pouze a jedině Ježíš Kristus sám. A na tomto příběhu to je krásně vidět. Apoštolové nevěřili, protože se s živým Kristem ještě nesetkali. Ženy odvedly svou práci. Zvěstovaly slovo života. Ale víc udělat nemohly. Bylo „ještě“ třeba, aby se Vzkříšený Pán osobně setkal se svými učedníky.

Ano, to nás vede k pokoře. Ale také k modlitbě za druhé lidi, aby Pán otevřel jejich srdce. A nakonec k naději, že ještě mnozí lidé vstoupí na cestu života s živým Kristem. Skrze naše slova a díky Boží moci.

Modleme se: *Ježíši Kriste, náš vzkříšený Pane, dnes jsi nám ty sám připomněl evangelium, které dobře známe a o kterém pod tíhou života čas od času pochybujeme: Že jsi s námi, ať se děje cokoli. Dej, ať jsme věrnými posluchači tvého slova. Ať v nás tvé slovo roste a přináší ovoce. Dej, abychom podle tvého slova žili. Používej naše myšlenky, slova, činy, celý náš život k šíření evangelia do našeho okolí. A přiváděj k sobě další a další lidi, kteří bez tvé pomoci jinak zahynou. Vždyť v tobě je život, Pane. Amen.*

Píseň (3): 555

Ohlášky

Již potřetí posíláme srdečné pozdravy do vašich domovů, bratři a sestry!

V uplynulém týdnu jsme se rozloučili se s. Kateřinou Jurenovou, která nás opustila dne 28. března ve věku 90 let. Pán Bůh potěšuj zarmoucenou rodinu.

Nadále vkládáme krátká duchovní zamyšlení na náš sborový **youtube kanál: ČCE Javorník nad Veličkou**. Odkaz naleznete např. na našich **sborových webových stránkách**. (<https://cce-javornik.estranky.cz/>)

Nové sborové čtení (duben – červen 2020) je ke stažení na našich stránkách!

Br. farář Kulík může i v této době vykonávat individuální návštěvy a pastorační péči, případně i vysluhovat v rodinách večeři Páně. Pokud máte zájem o jeho návštěvu či třeba jen o telefonický rozhovor, neváhejte kontaktovat br. faráře Petra Kulíka. (mobil: 604 708 768; e-mail: petr.kulik@gmail.com)

Dnešní sbírka (5.4.) je na potřeby našeho sboru. Příspěť můžete bezhotovostně na sborový účet: **1444717349/0800**.

Sbírka na velikonoční neděli (12. 4. 2020) je tradičně celocírkevní a nese název **Hlavní dar lásky**. I na tuto sbírku můžete přispívat. K této sbírce připojujeme několik slov z ústředí církve:

*Letošní sbírka na Hlavní dar lásky Jeronýmovy jednoty je určena pro **Farní sbor v Hranicích**. Bude použita na přístavbu a rekonstrukci kostela. Přístavba ke kostelu bude sloužit jako potřebné sborové a sociální zázemí. Fara je na vzdálenější adrese a má k dispozici pouze sborovou kancelář a byt pro faráře. Sborový život je tím pádem dlouhodobě značně omezen. Prostor přístavby bude zároveň sloužit jako komunitní centrum Otevřené dveře, na něž sbor obdržel evropskou dotaci. Přilehlý kostel je už několik desítek let v zoufalém stavu. Potýká se s narušeným zdivem, které vlivem soli a vlhkosti neudrží omítku a potřebuje rozsáhlou rekonstrukci. Na realizaci projektu rekonstrukce a přístavby kostela, jehož odhadovaný celkový rozpočet je téměř 8–9 mil. Kč, sbor zajistil financování z dalších, především veřejných zdrojů. Navíc sbor v Hranicích s realizací projektu už začal v na podzim loňského roku a nadále pokračuje i během tohoto nelehkého období. Podpořme naše bratry a sestry v Hranicích a dávejme štedře a radostně!*

Přímluvné modlitby a Modlitba Páně

Pane Ježíši Kriste,

nejprve ti chceme poděkovat za všechno dobré, co od tebe přijímáme každého dne. A při tomto díkuvzdání myslet na ty, kterým se těchto dobrodiní zrovna nedostává.

Děkujeme ti jeden za druhého, za naše blízké a milované. A prosíme tě za ty, kteří žijí sami a samota je sžírá a drtí. Prosíme také za ty, kteří se v těchto dnech museli rozloučit s těmi, které měli rádi.

Děkujeme ti za jídlo a pití, práci a relativní finanční zabezpečení. A prosíme za ty, kterým se nedostává ani těchto základních potřeb, zvláště za děti po celém světě, které musí vyrůstat v zoufalých podmínkách.

Děkujeme ti za to, že smíme žít v demokratickém státě. Prosíme tě za naši vládu, aby rozhodovala a jednala moudře. A prosíme tě za lidi, kteří musí žít pod knutou diktátorů a totalitních režimů.

Děkujeme za trochu toho zdraví, které nám dáváš. A prosíme za všechny nemocné lidi po celém světě. I za ty, kteří často s nasazením svého života druhým pomáhají.

Děkujeme ti za to, že naše země jakž takž zvládá virovou nákazu. A prosíme za země, ve kterých je situace mnohem horší: Za Itálii, Španělsko, USA a jiné země.

Děkujeme ti za to, že jsme tě směli poznat jako mocného Pána a laskavého Spasitele. A prosíme, aby tě ještě mnozí po celém světě poznali, přijali, drželi se tě a jednou vstoupili do tvého království.

A společně voláme k tvému Otci modlitbou, kterou jsi nás ty sám naučil:

Otče náš, kterýž jsi v nebesích, posvět' se jméno tvé, přijď' království tvé, buď' vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť' nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé jest království, i moc i sláva, až navěky. Amen.

Píseň (4) z Elsnerova kancionálu, strana 360 (O umučení Páně)

Poslání a požehnání: 1. Tesalonickým 5:19-23

¹⁹ Plamen Ducha nezhášejte, ²⁰ prorockými dary nepohrdejte. ²¹ Všecko zkoumejte, dobrého se držte; ²² zlého se chraňte v každé podobě.

²³ Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvětit a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Amen.

Píseň (5): 582